

ffp

fram for partiet

august

SOVJET UT AV
TSJEKKOSLOVAKIA!

21.august: Mot 10 års okkupasjon

21.august markerer kampen mot sosialimperialismen!

Demonstrasjonene over hele Norge og mange steder i verden er en veldig oppmantring til folket i Tsjekkoslovakia som har vært her tatt i ti år. Det har turistene her i Norge gitt sterkt uttrykk for. Samtidig: Fordi Sovjet er ei supermakt, bruker vi eksemplet Tsjekkoslovakia til å forklare at Sovjet er imperialistisk og farlig. I motsetning til dette, vil SV-ledelsen lage "21.august-markering" utelukkende for å "spille AKP utover sidelinja"!

Motsigelser til parolene - et spørsmål om taktikk.

Noen kamerater hisser seg veldig opp over at det ikke er med noen parole mot Sovjet i Barentshavet/Svalbard i demonstrasjonsgrunnlaget. Jeg vil be disse kameratene tenke alvorlig over: Det er et faktum, at nye progressive folk rundt partiet og inn i SV synes det er vanskelig å forstå at Svalbard er norsk lard. I fjor kom det opp mange sånne diskusjoner, hva er en nasjon f.eks., noe som avspora diskusjonen om hovedsaka 21.august. Det var liknende diskusjoner om midtlinje/sektorlinje. For oss er dette en grei sak. Men for mange andre er dette vanskelig! Å ikke ta hensyn til dem, er sektarisme! Når en sånn parole er med i demonstrasjonsgrunnlaget, synes en god del folk at de må være enig i den. Og da får de problemer. En sånn parole gjør det vanskeligere for en god del folk å være med i tog, eller å være aktivister og argumentere for parola. Men det at den ikke er med, forhindrer sjelsagt ikke oss i å propagandere i diskusjoner overalt at Sovjet også truer Norge. De siste hendingene med båtene ved Finnmark må trekkes inn.

Noen kamerater feier motsigelsene til Svalbard-parole vekk, og sier at Svalbard-motsigelser bare finnes blant studenter og andre intellektuelle. Det både stemmer og ikke stemmer. Men hva mener disse kameratene egentlig? At vi skal gjøre det usedig vanskelig for mange hundre studentår utafør NKS å gå med lister, og gå i toget? Hvem tjener på det?

Det regner fisk - vi kan samle dem i better - hvis vi vil!

De kameratene som har vært på gata med 21.august-lister, forteller at nesten alle mennesker skriver under. Dette viser at det er fantastisk store muligheter. Egentlig burde vi hatt tjue tusen i tog og hundre tusen underskrifter. Og ikke bare tre tusen og ti tusen. Vi skal være

klar over, at selv om vi er kommi ganske langt i propagandene mot sosialimperialismen, er vi ennå i kort i å gjøre mange folk aktive. Se det! Dette i perspektiv av krigsfaren - og vi ser at vi er i farson. Vi er nødt til å utnytte den gunstige situasjonen i tide - deres sympati for det tsjekkoslovakiske folket sin kamp - nå. Kamerater - ut på gata! Men også: vær dyktige i å gi lister til andre enn oss sjøll!

Siste 10 dager: mobiliser til toget!

Underskriftslistene er helt sentrale for å nå ut til folk, komme i kontakt med nye. Altfor få kamerater har brukt lista si i sommer. Full speed nå. Men de siste 8 - 10 dagene skal vi systematisk oppsøke folk og trekke dem til toget. Det gjelder folk vi kjenner fra før, og de som virker medt u kjenner fra før, og de som virker mest interessert av de nye vi er kommi i kontakt med. Toget er det viktigste målet - og vi veit at det er svært mange som ikke går dit av seg sjøll! Den systematiske oppsøkinga må ikke undervurderes - husk dåne egne erfaringer 1.mai.

Spre plakater!

Når dette skrives, er det lite plakater å se i byen. Det er kritikkverdig. Husk at det går to tog den dagen - hvem skal prege bybildet? Interesserte folk kan lett forville seg til feil tog hvis ikke tid og sted til det virkelige solidaritetstoget er et blikkfang hvor en smur og vender seg.

Hovedoppgave!

Husk at mobiliseringa til 21.august-toget er hovedoppgava i august. Vi skal ikke drive med stort annet. Og gode resultater kan det bli - hvis vi vil!
Alle kamerater: Sett i gang for fullt!

Hilsen en kamerat i DS.

OMORGANISERING MED ENTUSIASME!

DET GJELDER HVERT MEDLEM

Oslo-partiet står nå overfor den viktigste omorganiserings-bevegelsen vi har hatt etter at vi omorganiserte partiet etter bolig- og arbeidsplasslag. For at en slik bevegelse skal bli en virkelig bevegelse, må den være et resultat av diskusjon i partiet, av viljen til medlemmene. Derfor må ikke mange partimedlemmer tenke at "det blir omorganisert", "DS skal omorganisere partiet" osv. Medlemmene må være med på å bestemme hvordan underdistriktene (UD) skal se ut (hvordan de skal sammensettes, hvordan UD skal jobbe og lede kampen, hva UD ikke må gjøre, hvilke kamerater som skal lede, og mange andre ting. Vi må sette masselinja i ledelsen for omorganiserings-bevegelsen. Kameratenes meninger og erfaringer vil gi UD'ene mye riktige retningslinjer enn om de blei forsøkt klekt ut ved et skrivebord! Diskusjonen om omorganiseringa av partiet er en diskusjon om hvordan det arbeidet du driver, skal ledes. Derfor har alle noe å si.

UD ER IKKE ET BYRÅKRATISK TRIKS!

I forrige nummer av FPP sto det en artikkel om hvorfor det er nødvendig å opprette underdistrikter i Oslo. Se den. Der står det bl.a.: "Det er feil å tru at byråkratisme bare er en ideologi, ideer. Byråkrati er også feilaktig organisasjon. Bl.a. oppsvulma, u-nødvendige og feilorganiserte utvalg, feil arbeidsoppgaver, feilaktige og tungvindte kommunikasjoner, andre steder mangel på nødvendige ledelser, mangel på forbindelser, mangel på ansvar osv. Derfor kan byråkratiet aldri bekjempes bare ved å endre ideer inni huet på folk. Det er også nødvendig å rette på de organisatoriske feila og ta tiltak sånn at organisasjonen svarer til oppgavene". Det er klart at DS i Oslo må bli en sterkere politisk ledelse, som i en helt annen grad enn nå må vende blikket mot massebevegelsen i Oslo. Samtidig er det like klart at sjøl om DS-medlemmene blei bedre og bedre, så er det i dag en umulig oppgave å ha nær kontakt med og ledelse over parti-avdelingene. Partiet i Oslo vokser. Nye avdelinger dannes stadig. R Problemet med ledelse øker. Hvis vi ikke tar konsekvensen av dette, og sørger for at flere folk på flere nivåer settes til å lede, så tror vi at en liten leder-gjeng kan lede et dågert parti uten personlig kontakt, bare ved hjelp av blader og skrevne direktiver. Og det er byråkrati. Sjel mener jeg at vi kommer ikke videre i anti-byråkratiskampanja før vi omorganiserer!

LA DE SOM KJENNER FORHOLDA BEST LEDE!

Som sagt i forrige FPP, er forslaget at vi organiserer Oslo i flere deler, underdistrikter, hvor hver del er som en liten by i den forstand at bolig-lag, arbeidsplass-lag, lag på institusjoner og skoler osv ledes av styret for underdistriktet. Styret velges av medlemmene forevrig vedtektene om DS'er.

Det er klart at kamerater som driver med bolig-kamp forskjellige steder i f.eks. Nydalen, eller jobber på en arbeidsplass der, har mye bedre forutsetninger for å lede all kamp i Nydalen - fordi de kjenner forholda der best! De veit (kan lett få vite) om alle arbeidsplasser i strøket, deres tradisjoner og framtid. Hvilke

boligstrøk som er de viktigste. Hvordan står de forskjellige partiene i området. Hvordan står KK i området. Kameratene i et underdistrikt må vite: Hvor stor del av jernindustrien i Oslo ligger i vårt område? Kanskje et annet underdistrikt har hovedtyngden av NTN-industrien i Oslo? - Hva betyr det? Flere titalls spørsmål reiser seg hvis vi begynner å tenke på hva UD vil bety. Saka er at UD kan bety at at politikken til partiet blir tillempa på en helt annen og konkret måte i byen. Teorien vår er ikke noe dogme, teori for teoriens skyld, men den er rettesnor til handling. Da må den forenes med praksis, med konkrete kunnskaper. Hvis kameratene i UDene er gode til å gjøre undersøkelser, så de kjenner området sitt ut og inn, så kan resultatene bli store.

ORGANISER FRAM ERFARINGENE!

Veldig mange kamerater har et stort og udekket behov for diskusjon med kamerater som driver med samme type kamp andre steder. En kamerat med faglig tillitsverv trenger diskusjon med kamerater fra andre plasser. En kvinneansvarlig trenger diskusjon med kvinneansv. andre steder. Ungdomslederen det samme. I dag er det umulig å organisere de fleste slike kamerater i i grupper via DS i Oslo. Praktisk og sikkerhetsmessig er det umulig. Men et underdistriktstyre kan avholde møter med ungdomsledere i underdistriktet osv. Dette vil styrke masselinja, og dermed politikken på de forskjellige områdene. Erfaringer kommer fram, linjer for kampanjettene får bli diskutert. Sjølsagt sitter avdelingsstyret med ansvaret på sitt sted, men slike organiserte diskusjoner vil være en stor styrke for å utvikle politikken.

KADERFOSTRING

At flere kamerater blir lært opp til å lede mer enn ei avdeling, kan styrke fostringa av ledere i Oslo. Flere kamerater må sette seg inn i forholda på de boligdistrikter og på arbeidsplasser og skoler. Flere kamerater blir mer allsidige. Det er bra for partiet i Oslo og for partiet som helhet.

Mange kamerater har erfaring for at det tar en god stund å komme inn i en politisk oppgave. Kanskje det tar et år for et underdistriktstyre å bli mere ledende. Hver sak det første året blir en ny sak. Mange feil skal gjøres, erfaringer skal høstes. Det er viktig å være klar over dette. Vi skal slåss for å gjøre så lite feil som mulig. Men noen feil må vi gjøre. Da skal vi ikke hudflå kameratene i UD-styret, eller straks mene at UD er noe tull. Det ville

være å trekke konklusjoner på et spinkelt grunnlag! Kameratene må i stedet hjelpe til ved å interessere seg kraftig for hvordan UD skal fungere, komme med kritikk og forslag.

OMORGANISERINGS MÅ SKJE RASKT!

En omorganiseringsbevegelse må forberedes godt - selv om hele saka haster. Sjelve omorganiseringsprosessen må skje raskt. En slik bevegelse som strekker seg over lang tid, betyr at vi oppløser partiet i lang tid. Perioden med oppløsing må være så kort og smertefri som mulig. Det krever alles innsats når den tida kommer.

En kamerat i DS.

SKRIV OM KRISA I OSLO!

Jeg synes det er på tide at det begynner en innsiktsjon om hvordan krisa rammer Oslo. Jeg tar på meg å begynne, selv om jeg ikke har så mange kunnskaper.

Oslo er en storby, folk i utkantstrøk får ikke jobb, og flytter til byen. Og for å gå på skoler. Dette bare fortsetter og fortsetter. Krisa vil enda mer av dette i hurtigere tempo. Men i Oslo blir industriplasser nedlagt - det vil bli stadig større arbeidsløshet.

Prisene stiger hele tida. Nå skal strømprisene så opp snart igjen! For noen måneder siden fikk

de fleste leiligheter i Oslo husleiesøkning. Folk bor seg ihjel snart. Prisstigninga på alle områder fører til at flere i familien må ut i arbeid - det gjelder sjelsagt den kvinnelige delen i familien. Men arbeidsplasser for kvinner er det lite av, og krisa vil gi enda færre. Det blir enda mer behov for daghjem, men under kriser skal kjerringene tilbake til kjøkkentanken - og det blir helt sikkert bevilga mindre penger til daghjem.

Mange ganger synes jeg at vi kommunister blir for lite sinna og opprørt over det som skjer! Krisa blir vurdert vitenskapelig - og bra er det! Men raseriet over utviklinga - det må også være med! Sjel er jeg så sinna over at pengene ikke rekker til noe som helst - det er for jævlig at en må velge mellom å kjøpe slagtevlør eller turnsko til unger! Jeg har snakka med mange "vanlige folk", som er minst like sinna som jeg. Det går ikke an å finne seg i det.

Og da er det altså på tide å reise kampen mot dyrtida! Det kan bli en slagkraftig massebevegelse. Vi bør konsentrere oss om:

- kampen for å bevare arbeidsplassene i Oslo.
- boligkamp - også i drabantbyene!
- kampen mot de høye prisene på daglige varer.

Til det siste: Når det snakkes så fint om prisstopp, så burde vi danne grupper som inspiserte butikkene - noterte priser fra uke til uke - og laga bråk. Ei sønn "butikk-inspeksjonsgruppe" kunne jeg godt tenke meg å være med i!

Med kampglad hilsen Klara.

LØNNSGLIDNING

Redaksjonell kommentar

Her følger et bidrag til polemikk konkurransen mot Erik Solheim som vi skreiv om i forrige nr. Artikkelen tar opp åsen vi må vurdere reaksjonære statsledere i 3. verden. Ellers blir likheten i argumentasjonen til lederne i APA og Erik Solheim pirka på. Videre om det er KKP eller APA som har forandret standpunkt om 3.verdens betydning.

Evt. kamerater som har spørsmål/motsigelser til 3.verden teorien - les den. Send inn svar. Send inn polemiske bidrag mot E.Solheim til FFP - fristen er oppheva inntil videre.

I neste nr. av FFP kommer et studieopplegg om 3 verden teorien i RF nr.1-78.

3.verden teorien trives og har det bra

Når det gjelder Solheim og ledelsen i APA ser det skralt ut.

Likheten i argumentasjonen er slående, vi sier ikke mer.

LEDELSEN I APA og E.Solheim hand i hand

Sånn vurderer Zeri i Popullits leder 7. juli -77 3 verden teorien:

"Men å snakke i allmenne vendingar om den såkalla "trede verden" som hovudkraft i striden mot imperialismen og for revolusjonen slik dei som stør teorien om "tre verden" gjer, utan å dra noko skilje mellom dei verkeleg anti-imperialistiske og revolusjonære kreftene og dei pro-imperialistiske, reaksjonære kreftene som er ved makta i fleire av utviklingslanda, vil seia å gå skamlaust vekk frå læra om marxismen-leninismen og gå inn for typisk opportunistiske synsmåtar, og skapa forvirring og desorganisering mellom dei revolusjonære kreftene. I fylgje teorien om "tre verden" må folka i desse landa i kjernen ikkje slåst mot t.d. det blodige fascistdiktaturet til Geisel i Brasil og Pinochet i Chile, Suharto i Indonesia, shahen av Iran, kongen av Jordan osv., avdi dei liksom skal vera del av "den revolusjonære drivkrafta" som driv hjulet i verdshistoria framover."

I januar -78 blei "oppgjør med AKP" gitt ut. Redigert av formannen i SU E. Solheim. Nå har òsså SU-SV begynt å interressere seg for 3 verden teorien:

"Treverden-teorien sier at landa i den tredje verden er hovedkrafta i kampen mot imperialismen. Dette bryter med marxismen på to viktige punkter: For det første skiller ikke kineserne mellom de ulike landa. De ser den tredje verden som en en-sarta blokk. Alt fra reine imperialistagenter som Iran og Chile til sosialistiske land som Vietnam og Nord-Korea skal inngå i enhetsfronten mot "supermaktene". For det andre bidrar teorien til å tilsløre klasse-motsetningene innad i landa i den tredje verden. Albania har skarpt kritisert denne sida ved teorien."

ER DET KKP ELLER APA SOM HAR ENDRA STANDPUNKT

Før vi går løs på påstandene. Hvis 3. verdenteorien dropper klassekampen er det en reaksjonær teori. Å slå på stortromma i juli-77 er i seineste laget ettersom denne "reaksjonære" linja for KKP's del har pågått i nokså mange år. I 1963 i Den store polemikken sto KKP på at: "Ingen kan nekta for at det er ei umåteleg gunstig revolusjonær stode no i Asia, Afrika og Latin-Amerika. I dag er dei nasjonale frigjeringsrevolusjonane i Asia, Afrika og Latin-Amerika dei viktigaste kreftene som rettar slag beint mot imperialismen". Samtidig slo KKP fast at: "Vi trur at ettersom motseiinga og striden mellom proletariatet og borgarskapet i Vest-Europa og Nord-Amerika utviklar seg, så vil den avgjerande dagen koma då slaget skal stå i desse heimane til kapitalismen og kjernelanda til imperialismen". s.169 i Den store polemikken. Oktober

Ikke nok med det Solheim, men uten stemper og offentlig sa KKP at: "I desse områda (Latin-Amerika, Asia og Afrika) nektar svært breie grupper av folket å vera træl under imperialismen. Dei omfattar ikkje berre arbeidrarar, bønder, intellektuelle og småborgararmen og det patriotiske nasjonale borgarskapet og til og med visse kongar, prinsar og adelsmenn som er patriotar." (s.171)

25. oktober 1966 sa formann Mao "Den revolusjonære stormen i Asia, Afrika og Latin-Amerika kjem heilt visst til å gje

heile den gamle verda eit avgjerande og knusande slag". (fra Folkets Dagblad 15. nov.-77).

Vi har referert KKP's standpunkt fra -63, et standpunkt de forsvarer òsså i dag gjennom bl.a. artikkelen "teorien til formann Mao om å skilje mellom dei tre verdener er eit viktig tilskot til marxismen-leninismen" av red. i Folkets Dagblad nov.-77.

Affer slår APA på stortromma først i -77 etter Maos død? Var det noen som snakka om opportunistisme? Hva slags standpunkt hadde APA i 63? 24. juli-63 hadde Zer i Populitt en leder om KKP's forslag til generallinje under tittelen "Et dokument av stor internasjonal betydning". "Alle sosialistiske land og alle kommunistiske partier har som sin høye internasjonale plikt å gi uforbeholden støtte til den nasjonaldemokratiske bevegelsen i disse områdene, som utgjør det overveldende flertallet av verdens befolkning. Disse bevegelsene er de viktigste og mektigste forbundsfellene til den internasjonale kommunistiske bevegelsen. Uten et forbund med den kan det ikke være tale om noen seier eller konsolidering for den sosialistiske revolusjon i de andre landa."

Vi har sagt nok om hvem som har endra standpunkt.

3. verdens betydning

Over til påstandene fra angriperne på 3. verden teorien om at teorien "tilslører" klassekampen i landa i den 3. verden. Hør hvilken betydning Lenin og Stalin legger i landa i den 3. verden. I 1913 sa Lenin: "...Ei ny kjelde til store verdsstormar har opna seg i Asia... Det er i denne tidbolken med stormar og "ringvirkningane" deira vi i Europa lever no". (Utvalgte verker bd.1) Stalin sa det sanni 1925: "Kolonilanda er det viktigste baklandet imperialismen har. Revolusjoneringa av dette baklandet er nøydd til å undergrava imperialismen, ikkje berre slik å forstå at imperialismen misser baklandet sitt, men og slik å forstå at revolusjoneringa i aust er nøydd til å gje ein mektig framskuv til styrkinga av den revolusjonære krise i Vesten." (verker i utvalg bd.7 s.235)

I "Spørsmål i leninismen" viser Stalin til alliansen mellom proletariatet og "de undertrykte og avhengige folks nasjonale frigjøringsbevegelse". Tilsammen utgjør de en knipetang på imperialismen."

Spørsmålet står slik: er de revolusjo nære mulighetene innafor den revolusjonære frigjøringsbevegelsen i de undertrykte landa allerede uttømt eller ikke - og hvis ikke, er det begrunna håp om å kunne nytte disse mulighetene til fordel for den proletariske revolusjon, for å forvandle de avhengige og koloniale land fra en reserve for det imperialistiske borgerskapet til en reserve for det revolusjonære proletariatet, til dets forbundsfele? Leninismen svarer ja på dette spørsmålet, dvs den står på det standpunkt at den nasjonale frigjøringsbevegelse i de undertrykte land eier revolusjonære evner som kan nyttas til å styrte den felles fiende, til å styrte imperialismen. Mekanikken i utviklingen av imperialismen, den imperialistiske krig og revolusjonen i Russland bekrefter fullt ut de slutningene leninismen trekker i så måte". (spørsmål i leninismen s.50)

Er KKP's analyse av stoda i verden i 63 forandra i 78? Sjøl om vi har fått et kommunistisk parti i Norge og noen andre land i Europa og USA, sjøl om proletariatet i disse landa fører harde streikekamper og klassekampen utvikles kan vi ikke sidestille dette med utviklinga i den 3. verden. Sjøl om imperialismens hjertetrot ligger i Europa - USA er det i 3. verden imperialismens lenker sprenget lettest fortida. Tendensen i verden fra -63 har snarere forsterka seg fram til -78. Noen eksempler: Ei rekke asiatiske og afrikanske land har vunnet eller trygget sin sjølstendighet. Kina kom med i FN i -71, Vietnam, Kampuchea og Laos slag mot USA imperialismen, frigjøringskrigene i Guinea-Bissau og Mozambique. Videre Egypt og Sudans slag mot sosialimperialismen. Zaire klarte å slå tilbake sovjetiske leiesoldater i -77. I dag føres det væpna kamper i Azania, Rhodesia og Eritrea. I dag leder m-l partier folkekrigene i Burma, Filippinene og Thailand. Det brenner på stadig flere varder. Bra. Sann er virkeligheta. Hverken APA eller andre har vist at tendensen fra -63 har endra seg.

EMIREN AV AFGANISTAN, KEISER HAILE SELASSIE OG IDI AMIN ER FÆLE TYPER, MEN

Angriperne av 3. verden teorien er for tørne over at reaksjonære statsledere inngår i fronten mot imperialismen. Vi har alt hørt hvor "reaksjonære" KKP var i -63 da de hevda at "til og med visse konger, prinsar og adelsmenn" kunne tjene kampen mot imperialismen. Krutsjov

håpa på et godt poeng "de kinesiske kam-
eratene vil"rette på" Lenin og vise at
hegemoniet i verdensstriden mot imperia-
lismen ikkje bør gå til arbeidarklassen,
men til småborgarskapet eller det nasjo-
nale borgarskapet, til og med til "visse
patriotiske kongar, prinsar og aristokr-
atar". (s.170)

Det er det vi kaller en finte til
"venstre" for å gå til høyre. Finten går
ut på å moralisme - rein og rød moralis-
men, og begrave vitenskapelig sosialisme
under torva. Det er klart det er jævlige
å høre at en er med på å støtte "sjahan
av Iran" eller "prinsar og adelsmenn" for
den saks skyld. Trikket går ut på å spil-
le på den rettferdige forakten folk har
til sånne regimer, og stoppe tenkinga
der. I stedet for å se at flere land i 3.
verden er leda av regimer med reaksjonær
innenrikspolitikk, samtidig svekker og
isolerer supermaktene og imperialismen.
Da Peru utvida fiskerigrensa til 200 mil
var det bidrag i kampen mot USA imperia-
lismen. Regimet i Peru er reaksjonært -
ingen tvil om det. Det samme med regimet
i Zaire, men det var en seier for alle
anti-imperialister at de stansa de sovje-
tiske leiesoldatene. De hindra Sovjet i
å få et bedre kvæleretak på Afrika. I ste-
det for å gjøre moralisme som kompass så
ser vi at så lenge regimet av en eller
annen grunn går mot supermaktene, så
svekker det objektivt supermaktene og
styrker objektivt folkenes enhetsfront
mot imperialismen. Stalin uttrykte det
slik: "Den kamp som emiren av Afganistan
fører for landets uavhengighet er obje-
ktivt en revolusjonær kamp, trass i de
monarkistiske synsmåter emiren og tilhe-
ngerne hans har, for denne kamp svekker,
oppløser og undergraver imperialismen -
mens den kamp som slike "innbitte" demo-
krater og "sosialister", "revolusjonære"
og republikanere som f.eks. Kerenski og
Tsereteli, Renandel og Scheidemann, Tsjer-
nov og Dan, Henderson og Clynes førte
under den imperialistiske krig var en
reaksjonær kamp, for den resulterte i at
imperialismen ble skjønnet og styrket
og til at den seiret". (Sp.mål i Lenini-
smen s.51)

Når Stalin nevner emiren av Afgani-
stan er det sjølsagt gjort med hensikt.
Han nevner en reaksjonær føydal despot
som førte en virkelig reaksjonær innen-
rikspolitikk mot massene i Afghanistan, de
samme massene som seinere skal bygge so-
sialismen. Men Stalin spør seg hva tjener
verdensrevolusjonen- nå. Hva skal vi
gjøre på veien for å nå målet. Akkurat
nå (1924) tjener emirens kamp for land-
ets uavhengighet i å "oppløse og under-
grave imperialismen".

For "rein og rød" folka vil vi minne
om Maos skruppelløse hyllest til den føy-
dale despoten keiser Haile Sellasie for
hans motstand mot den italienske imperia-
lisme i 35/36. Mao støtta keiseren, han

DEN TO ÅR GAMLE TRONARVING, SAINT-JEAN
DE LA SENTEALAFRIKANSKE KEISERDOMME

vurderte krigen etiopia førte som en
rettferdig krig som var med på å svekke
imperialismen og derfor asså på sikt som
et ledd i avskaffelsen av imperialismen.

Tenk det, kommunisten Mao besudla fin-
gra sine med å støtte en keiser. Ingen
har tørt å si at Mao ikke samtidig ønska
at massene i Etiopia skulle gjøre opprør
mot keiserens føydale stat og at han ville
ha støtta et slikt opprør. Her tar vi
asså med Kyrre Granås vurdering av Idi
Amin i Uganda" Den føle Idi Amin blir
blåst opp for å svindle massene i vest-
en. Vi vil ikke være med på det. La Amin
bli framstilt i riktig målestokk. Han er
en reaksjonær og brutal statsleder blant
mange, mange andre i dagens verden. Ikke
et særlig felle som de vil ha ham til.
Men, - jævel, uten tvil en reaksjonær.
Hva om Ugandas folk gjør opprør og styr-
ter Amin? Da sier vi: Bra. Et sånt opprør
har vår støtte. Men på den andre sida
ser vi at det blir skapt en opinion for
å styrte Amin gjennom et ytre angrep f.
eks. fra USA. Hva om det skjedde? Da
ville vi støtta Amin. I akkurat den sit-
uasjonen og når det gjaldt akkurat den
saka. Nemlig å forsvare Uganda mot angr-
ep fra USA. Og vi ser ikke noen vanske i
å forene det med støtte til revolusjonær
kamp mot Amin i Uganda". (RF nr.1-78)

EN LØGN BLIR IKKE SANNERE OM DU GJENTAR
DEN - SOLHEIM

7.juli lederen sier at 3 verden teor-
ien mener at Pinochet i Chile og sjahan
av Iran hører til "den revolusjonære
drivkrafta". Solheim koker suppa på sam-
me spiker og breker fram"De ser den tre-

dje verden som en ensarta blokk". Løgn og bedrag. Affer bruker ikke 7.julilederen og Solheim noen kilder for å dokumentere påstanden? Det har nok sine grunner. Den tredje verden er sjølsagt en stor og uensarte som bl.a. rommer den sosialistiske staten Kina, m-l partiene som fører folkekrigen i Burma, Thailand og Malaya, der finns de undertrykte folk i verden (men åsså de mest opprørske) og der finns flertallet av jordas befolkning.

Har dere ikke hørt om folkekrigene i Burma, Thailand og Malaya, eller juger dere med vilje?

3.verden teorien er en strategisk plan.

Imperialismen er en epoke som slutter først når den proletariske verdensrevolusjonen har seira. Men imperialismen besvires ikke i et slag, sjøl om det er en hyggelig tanke. Imperialismen utvikler seg ujamnt, visse imperialistmakter lider nederlag nye skyter seg opptil å dominere verdensarenaen. Dette krever at proletariatet utvikler en strategi som stemmer med verdenssituasjonen. "Strategiens viktigste oppgave er å bestemme hovedretni-

nga for arbeiderklassens bevegelse og peke ut der det er lettest for proletariatet og tildele motstanderen det avgjørende støtet for å oppnå de programstilte måla. Strategiens plan er en plan for å organisere det avgjørende støtet i en sãnn retning at støtet raskest mulig kan føre til maksimalt resultat". (Stalin Til sp.målet om de russiske kommunistenes strategi og taktikk ,Moskva-55 ,min overs. fra svensk).

Ønsker Solheim og Co at Kina og KKP skal angripe alt som de ikke liker? De kunne f.eks. ha kritisert alle Øst-Europeiske stater inklusiv Romania. De kunne ha banka løs på alle imperialistiske stater i Europa og droppa å støtte den imperialistiske staten Norge når Sovjet driver kanonbåt diplomati i Barentshavet (fordi Norge er imperialistisk). De kunne ha fordømt alle landa i 3.verden som fører en reaksjonær innenrikspolitikk. Kort sagt de kunne ha brukt en stor-slegge mot alt de ikke liker i verden. KKP slår ikke i alle retninger. Tjener det den proletariske verdensrevolusjonen eller ikke . 3 verden teorien tjener verdensrevolusjonen.

M.T.

Hvorfor støtter ikke KKP den eritreiske frigjøringskampen?

Vi har i lang tid forsøkt forgjeves å finne materiale som viser at Kina støtter det eritreiske folkets frigjøringskamp.

Dersom det viser at Kina ikke vil støtte frigjøringskampen av hensyn til forholdet til Etiopia, viser det at KKP forvrenger teorien om tre verdener til en klassesam arbeidsteori. Dette tror jeg ikke er til felle, men savner skikkelige opplysninger om spørsmålet.

Jeg ber om at DS skaffer fram materiale på dette spørsmålet og legger det fram her i FFP.

Et annet spørsmål som mange har stilt seg, er hvorvidt det ble båret jugoslaviske flagg i åpningsmarsjen på partiets 1.mai-møte på Chateau Neuf i år. Dersom

dette er korrekt, og de albanske flagga er skifta ut med jugoslaviske, slik at jugoslaviske bæres ved siden av kinesiske flagg på 1.mai feiringa til AKP(m-l) i Oslo, representerer dette enten en alvorlig glipp, eller er uttrykk for ei politisk linje som hittil har vært fremmed for partiet. Jugoslavia er nemlig et kapitalistisk land, mens Albania er et sosialistisk land.

Derfor velger jeg å tro at dette enten er en misforståelse fra min side, eller en alvorlig glipp fra arrangørene. Men jeg ber om at DS gir en forklaring i FFP, eller på annen måte snarest beroligger medlemmene.

LASSE

Kriterier for nominasjon til DS.

De nominasjonskriteriene vi trykker her er et hjelpemiddel for avd. og må ikke følges slavisk. Og vi oppfordrer avdelingene til å være dristige i nomineringene av kamerater til nytt DS.

Politisk nivå: Anser dere kameraten for å være en politisk stødig og ganske erfaren kamerat? Tid i partiet? Hvordan har kameraten stilt seg i de politiske motsigelsene som har vært i partiet? (Eks. hovedparolene i FFF-78)

Studier: Har kameraten studert etter den sentrale studieplanen? Studier ellers?

Massearbeid: Hvordan er massearbeidet, er kameraten interessert i massenes problemer på plassen, gjør noe med det?

Sikkerheten: Hvordan er kameratens sikkerhetsarbeid, egen praksis. Går kamerate

i spissen for å kritisere/forbedre avdelingas sikkerhetsarbeid?

Stabilitet/disiplin: Er kameraten stabil i det politiske arbeidet, jobber jevnt og trutt, eller skifter det (går opp og ned)? Assen er kameratens forhold til den demokratiske sentralismen?

Hvorfor mener dere kameraten skal ha en plass i et nytt DS?

Tilslutt vil vi sitere kamerat Mao: "Vi må vite hvordan vi skal bedømme kadrene. Vi må ikke innskrenke vår vurdering av en kader til en kort periode eller en enkelt begivenhet i vedkommendes liv, men ut fra hele hans liv og arbeid. Det er hovedmetoden for vurdering av kadrene".

DS

Kritikk og gode råd.

Siden jeg er ganske ny som kader innen partiet, har jeg lyst til å komme med en del ting som jeg synes er kritikkverdige. Det er ingen kritikk som dreier seg om destore politiske motsigelsene, men mer praktiske ting som mer eller mindre forandrer ens hverdag når en bestemmer seg for å "bli med".

1) Å MELDE FRA OM MØTETIDER:

Jeg synes det har vært en tendens til at innkallingstid til møter har vært veldig kort, noen ganger så seint som

kvalden før. Dette synes jeg er helt uholdbart i lengden. Dessuten mener jeg det avspeiler en lite gjennomtinkt holdning til andres tid og de begrensningene vi har rundt oss som hindrer oss i å kun nedisponere tida vår fritt. Jeg tror det er veldig viktig at kamerater som har vært med en stund tar dette punktet alvorlig, det er fint med arbeidsplaner som strekker seg over lengre tid og som blir delt ut til alle.

2) Å MELDE FRA OM TING SOM ER PRAKSIS NÅR DU BLIR ORGANISERT:

For det første må det sies klart i fra om kontingentsatsen når noen organiserer seg. Kontingentsatsen vil for de fleste bli ganske høy pr.måned, dette kan for mange bety at de må omorganisere og planlegge økonomien sin på nytt. Det blir gjenstand for my uønsket etterpå-irritasjon når slik ting ikke diskuteres med nyvervede allerede fra starten av.

Dette med sommerferien gjelder på samme måte: for noen yrkesgrupper kan det bety at de får redusert sommerferie. Når ikke dette blei tatt opp med meg på et tidlig tidspunkt, så begynner jeg å lure på om de som er gamle i tralten synes at dette er et ubehagelig tema å ta opp samtidig som det er snakk om organisering? da kan jeg forsikre om at slike opplysninger er mye verre å omstille seg på når de tilfeldig blir nevnt i forbifarten. For folk trenger som regel tid til å skjønne at det er nødvendig og

riktig å dele noe av sommerferien med partiet. En tenker ikke automatisk "koll-ektivt" fordi om man går med på organisering.

Så til dette med direktiver:

Det må sies klart i fra til de nye at medlemskap innebærer at du må følge visse direktiver. Hvis en ny ikke går på ting som er en selvfølge for de andre, har det en tendens til å bli sure miner og tendenser til småmoralisering fra folk som er innkjørt på disse vanene. Dette tror jeg nye folk kan bli irriterte over, særlig hvis misforståelser bunn-er i ufullstendig informasjon. Dette er små ting i den store sammenheng en . det som er poenget er at slike ting kan hindre nye kadre i å tenke entydig på organisering. Det koster veldig lite dette, og hvis det blir gjort, tror jeg det blir mye lettere å jobbe skikkelig med de oppgavene en får i prøveperioden.

LÆRER

Om kaderfostring og om å ta seg "plukke"

Oslo-beretninga for -77 viste at DS har bedvnt å fostre en del kadre gjennom fostringskurs. Det lille fostringskurset for styret var nyttig for avdelinga vår og hjalp oss mye i arbeidet. Dette er en bra ting som DS må følge opp. Likevel har ikke DS fulgt opp partilinja som sier at kadrene skal fostres systematisk. Eksempel:

Jeg blei nominert av avdelinga mi til DS og vurdert av nominasjonskomiteen. Først da det var gjort kjent i FFP at ÅM var holdt, visste jeg at jeg ikke var valgt. Til dags dato er det ingen som har forklart meg hvorfor, hvilke feil som var avgjørende eller vist meg hvordan jeg for eks. ved hjelp av avdelinga mi, kunne få hjelp til å utvikle meg som kader. Det virker som om DS(ÅM) fant ut at jeg var ubrukbar og at nå er det opp til meg å bli "flinkere". (for dere mener vel ikke at jeg er ubrukbar til evigtid?) En sann behandling av kadersaker viser ikke kameratene tillit. Vi aner ikke hva som foregår, bare veit at "noen" har konkludert. Konklusjonen må diskuteres med dem det gjelder, ellers blir vi lydige tjenere som utfører tjenester etter ordre. Dette er det motsatte av å la kamera tene være aktive, få ta initiativ og utvikle seg. Dette er det motsatte av kader fostring.

OM Å VÆRE DISPONIBEL

Innlegget i mars-FFP om "plukking" kunne ha vært skrivi av avd. mi. Jeg har blitt/latt meg plukke, noe som førte til

store problemer for mange andre enn meg sjøl og avdelinga mi. I tida etterpå grubla jeg følt over åssen dette hadde skjedd og fant ut at DS og jeg sjøl hadde samme feilen. De fleste av oss har et intenst ønske om å tjene partiet i alle saker. Det betyr at vi utfører de oppgav enesom blir pålagt oss så godt vi kan. Når DS kommer og roper KRISE, løper vi avgårde og hiver alt vi har i henda. Dette er ei bra side, men den har ei fare i seg: en lar seg bli en tjener som utfører ordre. Hvis DS har mista perspektivene av syne, så mister vi dem også.

Jeg godtok å påta meg en oppgave som førte til at hovedoppgava mi (en front) gikk i dass. Jeg godtok at "noen" kom og sa at de var fra DS uten at jeg kjente dem. Jeg godtok at avdelingsstyret mitt blei holdt utafor. Jeg godtok at det ble gjort brudd på den demokratiske sentralismen. Jeg gjorde samme feilen som dem som plukka meg.

Da jeg etterhvert forstod at jeg hadde påtatt meg noe som i praksis var ei ny hovedoppgave, prøvde jeg febrilsk å overkomme alt. Tilslutt, da oppgavene kolliderte, raste alt sammen som et korthus og gjorde stor skade på begge områdene. Da først forsto jeg at "bare ei oppgave er hovedoppgava" er riktig. I stedet for å insistere på at jeg allerede hadde ei hovedoppgave og at det andre måtte vente, prøvde jeg å fikse alt. Det var helt og holdent min feil. Linja er den samme som DS sin. Jeg godtok planløsheten i kaderdisponeringa, jeg godtok å være brikke.

Resultatet blei at partiet blei skadelidende. De massene jeg jobba sammen med, mista respekten for meg fordi jeg ikke hadde tid til dem. Avdelinga mi krysset meg fordi de aldri så meg mer og ikke visste hva jeg dreiv med. De kameratene jeg blei plukka fra, blei sinte og ville plukke mer tilbake. De organet som plukka mer, fikk ikke løst oppgavene sine bra nok. Sjøl gikk jeg politisk tilbake, blei frustrert og lei meg.

MASSENE ER DE VIRKELIGE HELTENE!

Sjølkritikken fra DS i juni-FFP er rik og må studeres av alle, såsant den siste setninga er en glipp. Partiet skal ikke ha medlemmene i ryggen, DS, det er vi som er ryggen. Ja, det er faktisk vi som er partiet, og vi har valgt dere til å

lede oss. Dere (og vi) må se på kameratene som en samling krefter. Vi har initiativ ideer og skaperkrefter som dere må evne å bruke. Hvordan kan vi hevde at "massene er de virkelige heltene" og at "massenes skaperkraft er uendelig", når vi ikke trur på disse egenskapene hos oss sjøl? Vi stammer fra massene og har med oss disse egenskapene inn i partiet.

Da vi brukte det lille fostringskurset hos oss, gjorde vi en liten under søkelse over hva kameratene i avd. kunne et viste seg at vi tilsammen hadde kunnskaper og erfaringer på utrolig mange områder. Vi blei velidg glade når vi så at vi kunne så mye, og avd. gikk framover i tida som fulgte. DS burde gjøre en sår undersøkelse i hele byen. Dere vil bli gledelig overraska!

Det er fint at linja skal korrigeres. Alle kamerater må hjelpe DS med denne oppgava. Det er sikkert mange som har ideer om hvordan det kan gjøres.

Forslag til studier:
Mao-heftet mot byråkrati og kommandotoder.

Lenin. bind 2 om amatørismen.

Fram for systematisk kaderfostring!

KARIN

Til diskusjonen om "gratis fritidsheimar til alle barn".

Over heila landet vert det no oppretta fritidsheimar som daginstitusjonstilbod for 1.2. og 3.klassingar. Det heile er inne i ein forsøksperiode og lovverket skal kome om eit par år. Regjeringa ved forbruker og administrasjonsdep. legg opp til at ulik praksis og ulike tilbod vert oppretta og fulgt i dei forskjellige kommunane, og økonomiske omsyn i den ein skilde kommunen vert utslagsgjevande med omsyn til kvaliteten på tilbodet. Eg meiner vi i denne samanhengen må sjå nøye på kva som skjer, og gå i spissen for kampen for gode tilbod til barna og mot åtak på dei yrkesgruppene skal skal utføre dette arbeidet.

I dag er det tildømes slik at i Oslo kommune vert gamle fritidsheimar kor barnevernspedagogar og førskolelærarar arbeidar lagt ned samstundes med at det vert oppretta skolefritidsheimar. I dei "gamle" fritidsheimane er personalet heiltidstilsette og tilbodet er ope året rundt. I skolefritidsheimane skal lærarane dele leiarstillingen på timebasis og resten av personalet skal vere deltidsstilsette, og fritidsheimen vert stengt i alle skoleferiar. Denne tilsettings- og personalpolitikken er eit grovt åtak på yrkesinteressene til lærarane og barne-

vernpedagogane. Det er for staten/kommunen ei billig og lettvinnt løysing på kra et frå foreldra om at barn treng fritidsheimar.

FOR LÆRARANE TYDER DETTE:

Ufrivillig utviding av arbeidsfeltet derira til eit område dei ikkje er utdanna for å arbeide i. Yrkesforbod for lærarar som på prinsipielt grunnlag nektar å arbeide i fritidsheim. (Det finns òg frå Oslo hvor skolestyrarar praktiserer

Kritikk av 1. mai-festen.

Partiets 1.maifest i Oslo har fått mye kritikk, og vi trykker her to slike innlegg. Begge blir besvart av en kamerat som hadde det politiske ansvaret for møtet.

KRITIKK AV FESTMØTET OM KVELDEN 1.MAI

Kamerater. Partifesten om kvelden 1.mai er en fin tradisjon. Vi mobiliserer brei til den og med stor entusiasme. Vi er stolte av den, fordi den pleier være stram, innholdsrik og velorganisert, og ei fin avslutning på et langvarig mobiliseringsarbeid. Vi mobiliserer gjerne masser uten mye skoloring, fordi vi har tillit til at festen vil ha politikk og underholdning sammen med avslapning på en sånn måte at disse folkene finner seg godt tilrette.

I år var det ikke sånn, og det er nødvendig å stille spørsmål om hva slags festmøte vi vil ha. Tre lange internasjonale appeller på strak arm er tungt for døydlig kost. Allerede under den andre appellen (fra PLO) begynte folk å gå, og under PAC-appellen var det som et ras nedetter trappene mot utgangsdøra. Det er klart vi skamma oss, for sånt er ekstremt uheldig mot den innbudte gjesten på talerstolen. Og det er klart at en kan kritisere evt. partikamerater som gikk og de som lot sidekameraten gå uten å gripe inn. Men vi mener det likevel er å snu sakene på huet å legge skylda hos dem som gikk. Hoveskylda må ligge hos dem som arrangerte et møte som var drepen for folk.

Vi trur at de som hadde ansvaret for arrangementet ikke så dagen som en helhet, men så festen som løsrevet fra resten av dagen. Ellers ville de tatt hensyn til at folk var slitne etter en lang dag og at mye av det som blei sakt i appellene kunne vært korta ned betraktelig- og enten måtte programmet i sin helhet ha gått unna på 1½ - 2 timer, eller det måtte vært lagt inn ei skikkelig pause.

I tillegg mener vi at hovedtalen, som var stram og bra, virka som alt annet enn en hovedtale. Den blei en slags blindtarm på appellene, i hovedsak fordi den var så kort. Resultatet var at hovedpunktet på møtet forsvant, og programmet løste seg opp i sine enkelte faktorer. Kamerater, vi er for internasjonale appeller på et sånt møte, og vi mener det var riktig å prioritere dem høyt og la dem starte programmet. Vi mener åpninga av møtet med Granfossgruppa var utmerka. De internasjonale kulturinnslaga var bra, særlig den kurdiske folkedansen

(De eritreiske dansene kunne vært korta inn). Avslutninga av møtet med Rødt Korps var også bra. Vi mener ikke at møtet i hovedsak var dårlig. Men det hadde en alvorlig feil, nemlig at det ikke var arrangert med hensyn til hva slags publikum som satt i salen, programmet på dagen forøvrig og hvilke behov folk har på kvelden 1.mai. Mere vekt på kulturen, bedre arrangement av allsangen (hvorfor var det ingen som spilte til?), et program som gir folk sjanse til å treffe kjente, prate med uorganiserte de har med seg, ta en øl, osv., en hovedtale som er en virkelig hovedtale, som summerer stoda slik partiet ser den og gir perspektiver til dagen (partiformannens tale gjorde det, men den drukna). Sånn som det var nå satt mange og tenkte "Det var godt at NN ikke kunne var med", "Det var godt at vi ikke fikk mobilisere foreldra til X og mora til Y", "Det var ennå godt at ikke A og B kom"! Og det var vel ikke meninga?

Kameratslig hilsen
Gaukatore og Arafast

P.S.

Møtet var tre kvarter forsinka. Hvorfor blei det ikke opplyst med en gang? Stemninga stiger ikke akkurat av at en sitter i salen og venter i sju lange og sju breie... D.S.

"DET BLIR BARE APPELLER", "DET VAR BARE APPELLER JO".

Ikke'no har vel vært kritisert så mye som partiets fester, som sjelden har vært fest iannet enn navnet, og en endeløs rekke appeller i gavnet. En del har blitt bedre nå og da, men på 1.mai i år igjen ga partiets "fest" en god del masser en god kur mot 1.mai "fest" neste år.

De to sitatene i overskriften, hvor mange ganger har vi ikke hørt dette fra folk på jobben og ellers, og hvor riktig har ikke folk hatt? Det er umulig ikke å være enig med folk, fordi det var ikke

noen fest 1.mai, men et politisk møte, og da får heller Oslo partiet være erlig overfor massene og annonsere det, - ikke til fest. Mener Oslo partiet at folk som har strevd og slitt både før og på 1.mai dagen, ikke trenger litt avkobling og fest? I så fall, får dere markere det neste år.

Overfor massene er det en god kur mot å sikre seg deres oppslutning at dem blir lurt på denne måten. En annen ting ved møtet:

Under talen til representanten fra PAC blei det stadig klappa etter at han hadde prata engelsk, men ikke etter oversettelsen. Men det var tydelig at en god del også ikke klappa etter bare den engelske teksten. Jeg synes dette var en sars snedig måte å vise forakt overfor folk som ikke kan engelsk. Sjøl hadde jeg med meg en arbeidskamerat og kona hans som ikke kunne engelsk, men de som klappa da mente kanskje at andre bare skulle jatte med?

Erlig talt kamerater, nå når vi begynner å få en mye breiere oppslutning blant arbeidsfolk, så må vi ikke ødelegge dette ved sekteriske opplegg som denne 1.mai-kvelden.

Denne kritikken krever jeg et svar på.

ANDERS

En riktig kritikk av festmøtet 1. mai.

AKP(m-l)s festmøte i Chateau Neuf 1978 ble ikke vellykka. Først og fremst skyldes dette program og redigering. I tillegg kom en del tekniske vansker som gjorde vondt verre.

Først vil jeg si meg enig i utgangspunktet til "Gaukatore og Avrefaste". Festmøtet 1.mai kommer som avslutning på en hard dag. Folk har gått i tog og hørt flere appeller. Dette stiller spesielt strenge krav til programmet om kvelden. Sjøl sagt vil vi at det skal gi et allsidig uttrykk for kommunistenes politikk. Men skal vi nå fram til folk må det underholde. De kulturelle innslaga bør derfor spille en hovedrolle. Det må også være tid til å treffe folk, danse og slappe av.

Tru det eller ei, festmøtet i år var i utgangspunktet diskutert og planlagt ut i fra ei sann målsetting. Likevel ble resultatet helt i motstrid med dette. Hvorfor? Jeg skal prøve å peke ut noen av de viktigste feila som ble gjort.

Først noen ord om planlegginga av møtet. Dette er og må være DS' ansvar. Fordi møtet er stort og viktig må det

planlegges i god tid. Gode kulturinnslag som passer inn i programmet for møtet bør helst bli diskutert lang tid i forveien. Dette skjedde ikke i år. Tre uker før 1.mai fantes det hverken planer eller spesielt oppnevnte ansvarlige. Derfor ble det allerede i utgangspunktet en slags "krisekomite" som jobba med møtet.

Så til programmet som ble lagt opp. Det var planlagt slik: Innmarsj med Rødt Kor, Rødt Kor og Røde Pionerer, allsang, Granfossgruppa, to korte internasjonale appeller, hovedtale, kurdisk folkedans, eritreisk dans, 1.mai-film, sanginnslag ved Sigve Bøe og Rødt Kor, visegruppa Ny Von. På papiret mente vi dette så bra ut den korte tida tida til plalegging tatt i betraktning. I utgangspunktet ble det foreslått en internasjonal appell, men etter vedtak av SKAU ble det to.

Om kvelden 1.mai skjer følgende i rask rekkefølge:

- Rett før møtet skal begynne får møteledelsen beskjed om at antallet internasjonale appeller er utvida til tre. SKAU har etter møtet oppsummert dette som en feil og den kameraten som hadde ansvaret for avgjørelsen har gjort sjølkritikk fordi dette undergravde et på forhånd sprent program.

- På grunn av store svakheter i forhåndsgorganiseringa og dårlig service fra regi i Chateau Neuf får ikke Kor, Korps og pionerer øvd før dørene etter planen skal være åpnet. Da øvelsen blir prøvd gjennomført blir golvet foran scenen senket og låser seg fast pga teknisk feil, slik at det blir ei "vollgrav" der folk kan dette ned. Dette skaper ei stund full panikk, folk slipper ikke inn i salen og hele tidsopplegget forsinkes kraftig.

Av ukjent årsaker fungerer ikke vifteenlegget. Det er 35 grader i salen, på de øverste benkeradene er atmosfæren uutholdelig. Allerede under Granfossgruppas innslag begynner de første svettende å forlate salen. Dette skaper i seg sjøl mistrivsel.

De internasjonale appellene og innslagene blir fra dobbelt til tre ganger så lange som avtalt. Ansvarer for dette ligger ikke hos appellantene, det hviler fullt og helt på partikamerater som var ansvarlig for å sikre at opplegget ble fulgt. Møteledelsen vil gjøre sjølkritikk for at dette ikke ble grundig kontrollert på forhånd. Dette er en feil som også har skjedd på tidligere partifester og møter.

På grunn av det sprengte tidsopplegget, og misnøyen fra publikum med at møtet virker som lange taler uten fest, må populære poster som 1.mai-filmen og Ny Vøn gå ut av programmet. Formannen skar også på stedet hovedtalen ned til en kort appell.

Slutten av møtet ble heldigvis en

bedring, men hovedopplegget var da i stor grad spolert. mange hadde forlatt salen, særlig gjaldt dette venner som står utafor partiet. Jeg er også enig med innsenderen Anders i at de stadige applausene etter at PAC-appellanten hadde snakket på engelsk var arrogant og sekt-erisk, alle den stund det var oversettelse til norsk.

Oppsummert: Jeg har vært politisk ansvarlig for et festmøte som ikke ble noen fest. Dette er en dårlig ting, særlig fordi det irriterer venner utafor partiet og skyver dem vekk fra oss. Det er også en dårlig ting for det politiske livet og kameratskapet i partiet. Feilsa som blei gjort er åpenbare. Sjøl de tekniske uhell (dårlig service fra regi, varme o.l.) kunne vært unngått med bedre planlegging og forhåndskontroll. Dette gjør jeg sjølkritikk for. Jeg har også tillit til at DS og SKAU ved neste anledning planlegger og treffer avgjørelser som gjør at vi bruker disse negative lærdommene til å vende et blad.

NILS

forts. fra side 10

å ikke tilsette lærarar i lærarstilling dersom søkjaren gjer det klart at han/ho meiner fritidsheimjobbing ikkje høyrer med til deira arbeidsfelt). Dette er ein politikk for å svekke lærararne sin kamp for betre arbeidstilhøve i skolen.

Lærarar: - Boikott stillingar i skolefritidsheimar.
- krev fleire lærarstillingar i skolen, krev mindre klassar
- Støtt kampen for sosialpedagogisk heiltidstilsett personell i fritidsheimane.

FOR BARNEVERN PEDAGOGANE TYDER DETTE:

Barnevern pedagogane (som er utdanna til å drive sosialpedagogisk arbeid med barn og unge) vert ikkje tilsett i stillingar i skolefritidsheimar. Lærarstillingen skal gå til lærarane og dei andre stillingane er deltidsstillingar med ytterst dårlege lønns- og arbeidsvilkår. Dette er eit grovt åtak på denne yrkesgruppa sin rett til arbeid i det feltet dei er utdanna for. Og det er ein lekk i staten sin sosialpolitikk kor dei for tida går i spissen for rasering av yrkesutdanninga

og nedlegging av arbeidsplassar i sektoren.

Barnevern pedagogar: - Krev stillingar i skolefritidsheimar
- avslør utvatninga av arbeidsfeltet gjennom bruk av utdanna arbeidskraft.

FOR BARN OG FORELDRE TYDER DETTE

Det er eit framskritt at det vert oppretta noko der det frå før av ikkje finst tilbod til småskolebarn. Men - i tildømes Oslo vert det med opprettinga av nye skolefritidsheimar gått til systematisk åtak på dei "gamle" fritidsheimane og tilbodet vert dårlegare ved at:

- 1) Ein lærarstilling på 30 timar/veke kan delast på opptil 4 lærarar.
- 2) Resten av personalet vert deltidsstilsette utan utdanning og utan høve til personalsamarbeid i form av møter, planlegging, osv.
- 3) Lærarar har lang sommarferie og andre ferier som vanlege arbeidsfolk ikkje har og fritidsheimen følgjer automatisk denne.

Foreldre: - til kamp mot nedlegging av skikkelege fritidsheimar - for eit pedagogisk tilbod til borna og heilårsdrift for foreldra.

RANVEIG

